

Ibu Baniar (40 let)

Parik

(oblast Agam)

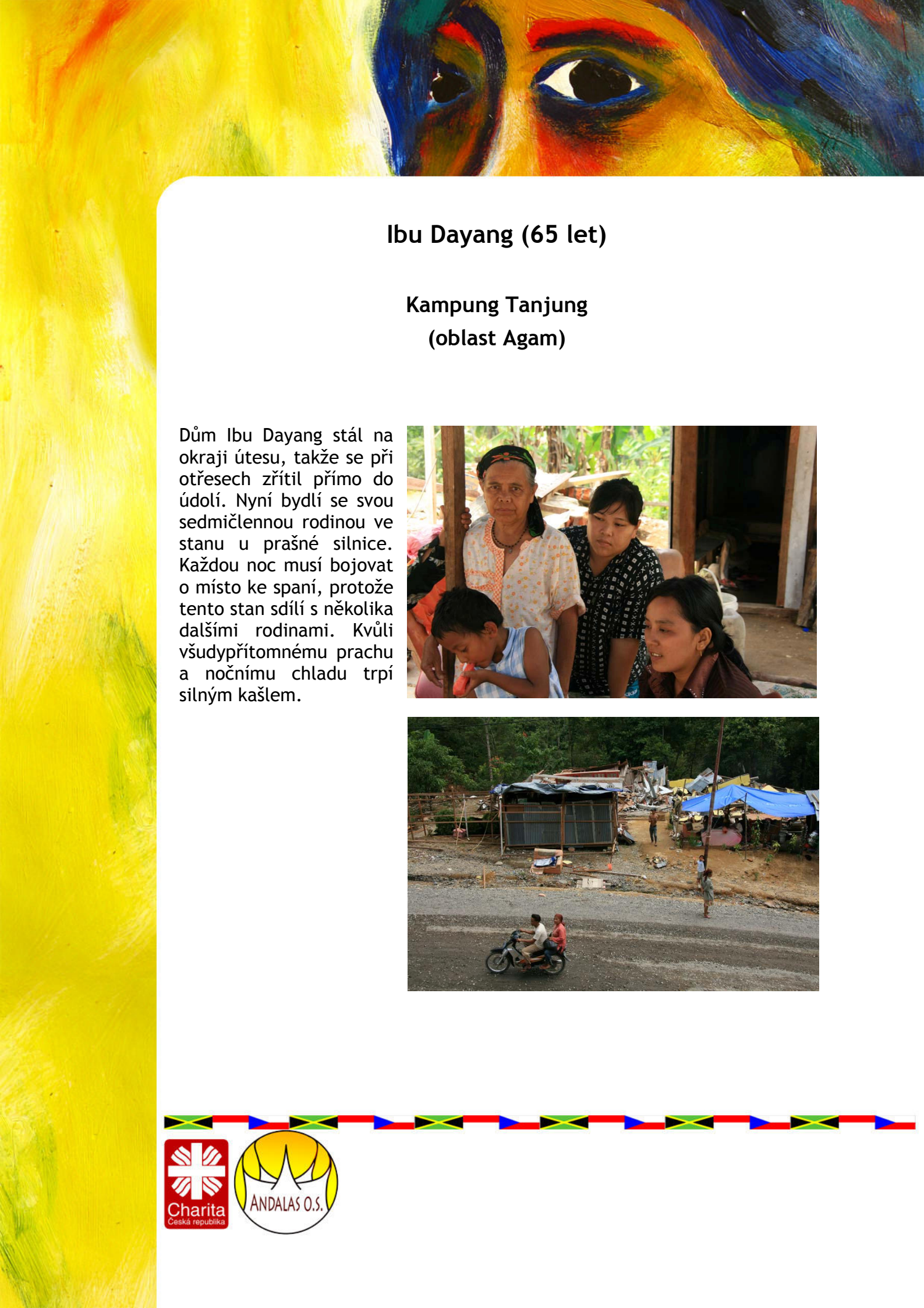

Ibu Baniar žije v malé vesnici poblíž jezera Maninjau. Je matkou 3 dětí. Dvě dcerky ve věku 3 a 11 let žijí s ní a jejím manželem v provizorním příbytku zhotoveném ze střechy jejich původního domu, který se při zemětřesení celý zhroutil. Starší z holčiček navštěvuje základní školu. Školní budova ovšem otřesy také nepřežila, takže v současné době probíhá vyučování ve velkém stanu. Nejstarší syn odešel již před zemětřesením do vzdálené provincie hledat práci, která by uživila jeho i celou rodinu. Především kvůli svému nízkému vzdělání zatím ale neměl úspěch. Nyní je odtržen od rodiny, která zažívá velmi těžké chvíle, a nemá ani prostředky na návrat. Manžel Ibu

Baniar živí celou rodinu pouze díky svému rýžovému poli. Nyní čeká na úrodu a bojí se, že při dalším otřesu se jeho pole sesune do hlubokého kaňonu, což se již stalo mnoha jeho sousedům.

Vše, co si Ibu Baniar přeje je, aby mohla ona a její děti opět klidně spát. „Musím být pouze trpělivá,“ říká a dodává: „doufám, že najdu způsob, jak žít jako dřív.“

Ibu Dayang (65 let)

Kampung Tanjung (oblast Agam)

Dům Ibu Dayang stál na okraji útesu, takže se při otřesech zřítíl přímo do údolí. Nyní bydlí se svou sedmičlennou rodinou ve stanu u prašné silnice. Každou noc musí bojovat o místo ke spaní, protože tento stan sdílí s několika dalšími rodinami. Kvůli všudypřítomnému prachu a nočnímu chladu trpí silným kašlem.

Ibu Murni (26 let)

Parik
(oblast Agam)

Ibu Murni, její muž, ale také její miminko bydlí ve stanu s ostatními lidmi, kteří přišli o přístřeší. Jsou klasickým příkladem rodiny, která přišla o veškeré zdroje příjmů. Manžel Ibu Murni byl dělníkem na stavbě místní komunikace. Jeho příjem byl kolem 70 Kč za den. Stavba byla ale kvůli současné situaci přerušena. Ibu Murni si přivydělávala výpomocí na rýžových polích sousedů, ale nyní si nikdo nemůže dovolit přijímat pomocné síly a lidé se často bojí na svá pole vůbec vstoupit, kvůli možnosti sesuvu půdy.

Ibu Uniang (50 let)

Sawah Liek
(oblast Agam)

Ibu Uniang (50 let) žije ve vesnici Sawah Liek, v oblasti Malalak Selatan, pouze se svou matkou. Ani její dům už nestojí. Obývá provizorní stan, ze kterého téměř nevychází, kvůli silnému traumatu. Pokud ho někdy opustí, pak jí jistě najdeme tiše stát před jejím zříceným domem. Před zemětřesením se živila pouze sběrem ovoce v džungli a občasnou výpomocí na polích sousedů. Dnes jí živí její matka, která chodí pro jídlo od dobrovolníků do vedlejší vesnice.

Pak Tara (96 let)

Koto Mambang (oblast Padang Pariaman)

Pak Tara má 4 děti a 4 vnuky, jeho žena zemřela již před mnoha lety. Před zemětřesením žil s celou rodinou pohromadě v jednom domě, napůl zděném, napůl dřevěném. Dnes žije v provizorním otevřeném stanu poblíž prašné silnice. Téměř jediným majetkem, který mu zůstal je jeho stará postel, na níž tráví většinu času. Při zemětřesení byl totiž zasažen do hlavy padající zdí a teď má problémy s koordinací a zrakem. Lidé mu nosí jídlo a ošacení, ale jeho jediným snem je postavit si nový dům. Jenže k tomu mu nemohou pomoci ani jeho děti, které přišly o všechnen majetek zároveň s ním. Všechna 4 vnoučata navštěvují základní školu.

